ОСВИТ

ШКОЛСКИ ЛИСТ ПОЉОПРИВРЕДНЕ ШКОЛЕ
"РАЈКО БОСНИЋ"

Број 84

00000 00001

пројекат:
Superschools

www.bukovo.edu.rs

2023.
ДОМИЈАДА

01.

РЕЧ УРЕДНИШТВА

„Свет је занимљив, онолико колико смо ми радознали”, рекао је славни Шекспир, а ми смо се трудили да будемо радознали, инспиративни, креативни, оригинални и надасве занимљиви. Да ли смо успели у томе, рећи ће вам наредне странице. Њима смо пробали да удахнемо слику живота и реалности са којим смо се свакодневно суочавали током године за нама. Било је ту учења, успеха, такмичења, дружења, занимљивости, љубави, разочарења и свега онога што носи школски живот

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Овогодишње обележавање Дана школе протиче у сенци најновијих дешавања везаних за безбедност ученика, те отуда и обавеза мобилизације свих фактора како би школа била место у коме се ученици осећају прихваћено и сигурно. То је и био разлог да реализација пројекта „Супершкола" и међусобна посета ученика средње школе буде одложена за наредни период.

Као што вам је познато наша школа је почетком фебруара постала партнер и једна од 30 школа у Србији која учествује у пројекту „Супершкола", чији је циљ мултикултуралност и измирење народа држава Западног Балкана. Носиоц овог пројекта је Невладина организција RYCO.

Осим овог пројекта школа је током године учествовала у свим манифестацијама било републичког, регионалногили општинског карактера.

Оно што нам је тренутно актуелно и око чега се трудимо је да изнађемо начин и средства за реновирање објеката школе, који су услед неулагања у лошем стању. Реч је о објектима који датирају из времена оснивања школе, и који имају употребну , али историјску вредност: вински подрум, врионица, стара штала и још два објекта, од којих је у једном школа почела са радом. У сваком случају ради се и о аутентичним архитектонским решењима тога времена, које треба отрگнути „зубу" времена.

Да школа ужива реноме значајне образовне установе Србије, доказ су бројне генерације ишколованих кадрова за потребе аграра, али и њена винарска производња, од којих је најзначајнија аутохтонасорта црна тамјаника , по којој школа и данас ужива углед међу енолозима. Као потврда тога је и најављена изложба проф др Мирослава Николића, научног саветника и помоћника директора за науку и образовање као и председника Међународног друштва за силицијум у пољопривреди, међу чијим ће експонатима значајно место припасти школи у Букову.

Оно што је проблем наше , али и осталих школа у граду је неповољна демографска структура и све мањи број деце, будућих средњошколаца. Но, и поред тога наша школа је добила сагласност за упис 4 одељења: пољопривредни и ветеринарски техничар, винар-виноградар у 4. степену и израђивач индустријских производа у трогодишњем трајању. Ова два последња ће бити реализована кроз дуални систем образовања, и партнери су нам винарија „Матаљ" и Винарија Манастира Буково, као и компанија „Еликсир " Прахово. С обзором на број винарија и њихову популарност може се очекивати упосленост ових кадрова. Што се тиче ветеринарског смера за којим традиционално влада велико интересовање стављена је у функцију ветеринарска амбуланта, и на тај начин омогућено ученицима да поред теоријских знања савладају и практичним вештинама.

03.

Ветеринарска амбуланта резултат је нашег залагања, али и слуха општине која је издвојила средства за реновирање простора, а Европска Унија финансирала опрему за рад амбуланте.

Оно што тренутно радимо је сређивање „учионице на отвореном", код деце познатије као „камени столови" и реч је о простору који ће бити бетониран, саниране клупе и наткривен.

Наша школа располаже добрим условима за рад у смислу опремљености кабинета рачунарима и пројекторима, и на тај начин омогућено је да се едукативан садржај усклади са технолошким напретком и сервира на најприхватљивији начин. Томе треба додати и стручан кадар, који је својим ентузијазмом спреман да пренесе ученицима знања. Будући да је пољопривреда сектор на који се рачуна у перспективи надамо се да ће и одзив ученика за упис у нашу школу бити адекватан реномеу који она ужива.

Снежана Ђорђевић,
дипломирани математичар

ЛИТЕРАРНИ

КУТАК

04.

Уреднице:

МАРИЈА ЖИВКОВИЋ
ДАНИЈЕЛА АНТИЋ

НИШТА НЕ ТРЕБА ЧЕКАТИ. СВЕМУ ТРЕБА ИЋИ У СУСРЕТ

УЧЕНИК: НАТАЛИЈА МАРИНОВИЋ. II-2

Ништа не треба чекати у животу, некад је дуг, а некад кратак, али треба тежити да буде лепо, квалитетно испуњен. У свему треба изаћи у сусрет породици, пријатељима, дати увек другу шансу за бољи живот.

Живот доноси много изненађења и никад не можемо бити сигурни што ће следеће уследити, али сигурност у свом животу проналазим уз породицу, пријатеље, оне који ми својим понашањем, поступцима показују праве смернице, путоказе кад почнем да се двоумим у животу. Страх и неизвесност су незаобилазни у животу сваког човека, али треба тежиити да живот буде свима у твом окружењу испуњен срећом и радошћу, јер један је живот и заслужујемо сви да следимо прави пут, пут Божје љубави и његових заповести. Управо поштовањем истих заповести лакше отварамо срце, очи и душу да се свима нађемо у добру и злу.Тај пут је једноставнији, искренији, лакши и уједно квалитетнији. Када упоредим свој живот са животом појединих особа, схватим да у ствари имам све оно што желим, оно што би требало да има свака особа за нормалан живот и зато сам срећна и испуњена и тежим што лепшој будућности.

Свесна сам да могу још пуно тога да добијем, али и то да још више могу да изгубим. Зато следим свој циљ, своју жељу и чежњу, свој пут... Својом вољом и вером успећу да себи и другима створим што бољу будућност. Зато храбро, сигурним корацима ка бољем сутра...

У ТРЕНУЦИМА САМОЋЕ ПРЕИСПИТУЈЕМ СЕБЕ

УЧЕНИК: НАТАЛИЈА МАРИНОВИЋ. II-2

Са брзим ритмом живота наших родитеља, блиских људи, технологије, понекад осетим тај вакум простор који одузме моју чауру, испуни собу самоћом и тада кренем да преиспитујем себе - где сам, шта радим, да ли сам на добром путу. Поента је да, колико год се трудим да прикријем своју личност, она ће нас стићи, испитивати пре или касније, зато морамо прихватити себе са својим манама и врлинама. Питам се често у самоћи зашто немам више самопоуздања, зар је та шминка „маска" постала стални део моје личности. Искрено, некад ми не прија на кожи, али без ње се не осећам исто. Шта ми је ово време интернета и савршености наметнуло када се издвојим од света? Пуштам музику гласно у соби, само да не осећам празнину, тишину и самоћу.

Најбољег друга више немам, где сам погрешила, да ли је он желео да ме измени, промени или су му стварно сметале моје мане. Са ким да поделим ту самоћу, празнину? Идем на тренинг, боље ћу се осећати. Волим што сам са родитељима у кући, али видим и њихове промене и повученост када изгубе себи блиске људе. Јавља се питање колико је страх присутан након губитка драгих особа. Како ћу се ја тек носити са свим потешкоћама у животу? Зато и волим да се окружим друштвом, време много брже прође кроз било које активности. Мајка ми често каже: „Када ти је најтеже, пусти музику, дотерај се, насмеј се". Да ли ми је то управо лек за самоћу? Знају другарице бити јако грубе, бахате много више од дечака и онда ме њихове речи пробуде, трну из сна, тада крене преиспитивање да ли је требало да јој кажем ово или оно, зашто сам дозволила да покажем емоције. Али, признајем, у самоћи доносим најбоље одлуке и тада се самој себи дивим на својој храбрости, одлучности.

Зато и у самоћи поштујмо своју личност, ако желимо да је и други поштују. То је најбољи начин да упознамо себе и да се истакнемо код способних људи.

НИ РАДОСТ НИЈЕ РАДОСТ. НИ ТУГА НИЈЕ ТУГА АКО ИХ СА НЕКИМ НЕ ПОДЕЛИМО

УЧЕНИК: АНЂЕЛА ЂУРИЋ. II-2

Свакодневно нам се дешавају лепе и мање лепе ситуације које волимо да поделимо са посебним особама. Те особе нас најбоље познају, увек би нам дале искрен и најбољи савет. Са нама би се радовале, туговале, увек су ту. Такве особе се ретко налазе, али, када их нађете, живот постаје много лепши.

Већини мојих вршњака је то најбољи друг, другарица, или неко од родитеља, али у мом случају то је сестра. Одрасле смо заједно, прирасла ми је срцу и заузима посебно место у њему. Има разумевања за све, увек ме саслуша. Сама примети моју тугу или радост. Када ми се догоди нека лепа ситуација, заједно се радујемо или супротно, ако је тужна вест, даће ми најбољи савет. Иако се у том тренутку чини да је то лоша идеја, она увек буде у праву. Ако имам неку лепу вест, не могу да се суздржим да јој не кажем, јер се она радује исто колико и ја. Обожавам тренутке када сам са њом, шетамо и тако поделимо мишљења, савете. Иако је старија, уме да ме саслуша и да усвоји неку моју сугестију.

Сваком човеку потребан је пријатељ, или члан породице коме може све да каже. Онај који се неће радовати због ваше туге и који неће бити тужан због ваше среће.

ПОНОС

УЧЕНИК: МИРЈАНА ЛУКОВИЋ III-3

Поред себе имам дивне
Људе, дивне душе
Које моје лоше емоције и сузе
Руше.
Живим под њиховим кровом,
Захваљујем се и дивим се
Богом.
Дивим се њиховој доброти,
Они су део моје храбрости.
Кад ми је лоше жена великог
Срца је ту да ме воли, загрли, пази
Она мене сваког дана мази!
Можда ме је размазила,
Али она је моја најлепша вила!
Спремна је на
Хумор, смех, радостжОна ће бити моја вечита
Младост.
Постоји такође један диван
Човек, спреман да сваки мој
Проблем, страх саслуша,
Он је много добра душа!
Са њим никад није досадно,
И то је за мене много ВАЖНО!
Са њиховом децом је увек
Смех и зезанција,
И то мени много прија.
Свака успомена са њима се
Чува и прави,
То су моји вољени и вечни
Ристићи,
Запамтите ово СВИ!!!
Са њима ћу у живот отићи!

МОЈЕ ПОСЛЕДЊЕ СРЕДЊОШКОЛСКО ПРОЛЕЋЕ

07.

УЧЕНИК: МИЛОШ МОМЧИЛОВИЋ, IV-3

Пролази и последње пролеће мог средњошколског школовања. Пролазе и нестају школски дани у овој школи, за које ме вежу много лепих успомена. Осећања се непрекидно смењују као дан и ноћ.

Детињство је један веома дуг и лег временски период, некоме буде срећан, некоме не, све у свему тада учимо како постати човек. Дани неосетно пролазе, догађаји су се низали, а ту је и растанак једне генерације. Са тугом у срцу и чежњом крећемо у неке нове победе, које нама нису познате. Али једно је сигурно, време које смо прошли заједно заувек ћемо памтити. У мојим мислима нижу се слике првих школских дана, ликова другарица, другова и професора. Сећам се свега, као да је јуче било. Оно што свакоме тешко пада је растанак. Растанак од драгих људи, ствари. Кроз средњу школу научили смо колико требамо бити обазриви у будућности, и да требамо ценити свет око себе. Ово није растанак са ђачком клупом, већ са најлепшим годинама и најбезбрижнијим тренуцима. Четири године пролетеле су као година, иако то на почетку није тако изгледало. Сви зајено делили смо и лепе и тужне тренутке, лоше и добре оцене. Наше клупе памтиће нас заувек по дугим разговорима, смеху и тајнама.

Сада када вратим време уназад и када гледам све успомене, заиста схватам колико је било среће и радости. Без обзира на наше несугласице којих је наравно било, иза нас остаје пут пун лепих успомена. Свако од нас пронаћи ће свој прави пут и кренути чистом стазом, али једног дана сви ћемо имати заједнички пут. За нама ће остати једно прелепо време, море успомена, смешни и тужни догађаји, бежање са часова, нераскидивих пријатељства и света оног што се више никада неће поновити. Сада поносно гледам свој разред, своје одељење, и размишљам како смо од незреле деце за само четири године постали зреле особе.

Генерацијо, дошао је и тај тренутак. Ово је наше последње средњошколско пролеће, које ћемо провести заједно. Памтићу вас као једну велику породицу, као дивне људе, искрене пријатеље. Наш растанак само ће бити чувар нашег времена, а наша будућност кренуће пут нових успомена, људи и времена.

БУДУЋНОСТ

УЧЕНИК: МИРЈАНА ЛУКОВИЋ III-3

Не гледајмо више иза себе и немојмо да о лошој прошлости
Мислимо.
Своју прошлост сви памтимо и некад јој се враћамо.
Колико год да нам је прошлост била тешка и трауматична
То је судбина, мало драматична.

Морамо то да прихватимо и да идемо даље.
Живот пред кукавицом никад не застаје.

Не дозволимо себи да се враћамо
Гријехе прошлости поново да плаћамо.

Рецимо себи: Идемо право – Чека ме блиставa будућност
тамо!

Морамо да мислимо о нашем животу који нас чека,
Јер он протиче брзо, лако као ријека.
Морамо да будемо борци у души.
Не дозволимо да нас прошлост уруши.

Снага се крије у нама.
Прошлост је сада једна обична Тама.

Зато гледајмо право.
Рецимо прошлости довиђења и здраво!

Гледајмо у будућност.

English corner

Уредница:
СНЕЖАНА РАКИЋ

GOD IS EXPERIENCING LIFE THROUGH US

STUDENT: MILICA NIKIĆ III-3

Death is least feared by those whose life is
most valuable
whose road are we walking on?
shameless and fearless
and those closed-minded people
around us
life is hell
and God is experiencing life through us
it's just experience
and adventure
some lessons here and there
heavenly memories
we could be stars
in the sky
or in the movies
all that travelling
just for nothing
it doesn't matter
I have you now
oh, I have waves of water
and flames of fire
in me
it's because of you
oh, don't go
you're different
I know

LIFE

STUDENT: TIJANA RAKIĆ III-2

Life itself is unpredictable but precious, it cannot be bought and it lasts very short.

We determine what our life will be like by our actions during life and thus determine who we are, build an image for other people.

Life is an eternal struggle. It is filled with pain, sadness, but also happiness. I believe that no one has an ideal life and that each of us faces some kind of pain, it just depends on how we show it to other people. We have come to such a time when most people are guided by the phrase "you only live once", which is partially good because we need to live today since tomorrow may be too late. Everyone lives as if they have 100 lives to live but one. Some people see life as waiting for something that will never happen while other people want to live every moment. Each of us experiences disappointments, betrayal, loneliness... but isn't that part of life? It's just a phase that everyone goes through sooner or later.

Life is a lesson. When we feel the weakest, that's when we should fight the most. In life you have to move on to new accomplishments and new victories.

FIND ME

STUDENT: MILICA NIKIĆ III-3

The bathtub full of rose petals
not made from love but for love
expressing myself and being okay with it
that sounds like a wish come true
I've always wanted to feel safe and secure
maybe I can
Are birds free just because they fly?
What about flowers that don't smell
and don't look pretty.
Does anyone like them?
Find me in a field with my lover
dancing
free,
find me in the river singing,
find me sleeping peacefully
in a comfortable place,
find me somewhere safe,
just find me,
maybe you can.

THE WAY I FEEL

STUDENT: NEVENKA VOJINOVIĆ III-2 II

There are times when a few words are more valuable than a lot of time. Our personalities and our emotions can be seen in the words we use.

You shouldn't hold back on your comments. Being emotional and always aware of our feelings makes us who we are. I typed down my true feelings on a torn piece of paper and concluded that you and I are similar yet different. Will our lives be different one day, in a month or in a year? I reassure myself "not yet" as if everything is okay. I occasionally feel overburdened by the need to accomplish anything, so I move around for no reason. I attempt to grin and act emotionless while turning away from your shadow, but I can't help but reflect back on our final exchange. Please, allow me to wake up if this is a dream about you because when I close my eyes, I see those stunning eyes. My hair is neatly put up in a bun while I tidy up my disorganized room and search for anything fresh. You're not aware of how I feel, yet I get nauseous whenever I see you. Although now I have someone standing next to me, you have always been with me.

Now is the time for me to dedicate myself and let go of my feelings for you, but I will always think of you often.

The time we spent together was great, and I will always remember you.

I'VE BEEN SEEING STARS SINCE I MET YOU

STUDENT: MILICA NIKIĆ III-3

Embrace all that comes
don't die yet
the signs are here
the miracles are yet to come
when I see your face
I feel like flying
I feel like living
and singing all night
your face is so mesmerizing
are you the one?
Tell me are you the one?
that I've been waiting for
so long
are you the right one?
When you smile
I scream just a little bit
inside
I've been seeing stars since I met
you
you feel so hard for me
it seemed like a dream
I've been dreaming about swans
and dreaming about us
our future
how could I hate you?
I'm not scared of falling
even with you
I feel good about dying
but you make me feel alive
let it be like that
embrace the pain
embrace the anger
embrace all that love
just for me
it feels so good
your presence.

THE END

STUDENT: JOVANA RADULOVIĆ IV-3

Every time a school year ends, it evokes certain emotions, especially among high school graduates.
The time has come for us finish school and to go our separate ways. These are the last days at school, with these people. Some will remember high school in a good way, and some will not. Mostly, in the end, we will all have our memories to recount. Now we are becoming more serious, more mature, we are no longer children playing in the park or with toys. We have to take the world in a more serious way, with understanding. We can't wait for our parents to finish everything for us. In a few years, we will realize how much high school has influenced us, how mature we have become in those four years. Each of us thinks about college, the job we will do after high school. Everything went by very quickly; I remember it like it was yesterday that I came to high school. Everyone was scared, lost, on the first day and now we all laugh when we thing about those moments.
I am very sorry that we are parting, but we have entered the world of adults.

MY FIRST COMPETITION

STUDENT: MARIJA JAKOVLJEVIĆ III-2

Something I will never forget is my first competition. A day that will stay in my memory forever. Sometimes, I think it was all just a dream, because the little me never thought it would happen.

It all started with going to the gym. I wanted to improve my physical appearance and strength. I never dreamt I would compete in any sport. I did classic exercises and enjoyed it. My boyfriend has been doing “STREET WORKOUT” for six years and I had never been interested in that sport until this year. From time to time, I did a few exercises and elements. It was interesting, but since childhood, I thought I wasn’t really from the world of sports. I never liked physical education classes and I wasn’t interested in sports. But little by little, with motivation and help from my coach and friends, I started to make progress more and more. I was most interested in the discipline of dips, so I practiced that the most alongside my regular training.

My boyfriend had the idea for the competition and quickly convinced me to sign up and go together. I didn’t expect much since I had only prepared for a month. I was determined and physically ready, but I was very afraid mentally. I just couldn’t believe I would compete in any sport. I was very nervous on the way there until I arrived. There was no more fear and I could hardly wait for my two disciplines. Street workout is a very beautiful sport and people who train it are very good and will never judge you. I had a lot of support there, and everyone was amazed at how a girl like me would compete. I achieved my goal and did everything I wanted, even better. When I received the trophy and two gold medals, I felt special, and I regretted that I never believed in myself.

In the future, I want to work even harder and better. To try my best and prove to myself that I am not worthless. I would advise people never to give up on their goals.

DORM COMPETITION 2023.

STUDENT: NATALIJA PRVULOVIĆ IV-3

Dorm Competition is a competition between the students of the dorms.

This year was very successful for our Dorm, where we even won two first places in the cultural competition, in ethnic singing and costume. We made the costume from paper on which various compositions by Stevan Mokranjac were written. The costume was in the form of a ball gown.

Considering that we won the first place in the district competition, we are going to the national competition in Belgrade, where we will stay for 3 days. On the first day, we’ll settle in, set up the exhibition, and rehearse with other participants in the categories such as drama, modern dance, folklore, pop music...

Wish us luck!

NATURE WARNS US

STUDENT: MARTA ĐOKIĆ III-2

There are positive and negative aspects of nature. For the negative things that nature brings, man himself is to blame.

Nature is something magical, beautiful, but nature needs love and respect as well as a man does. As the years pass, people behave worse and worse towards mother nature, throwing garbage everywhere, cutting down trees to build factories, air pollution is immensely increasing. Nature cannot deal with it by itself. Lately, it has started to warn us with very strong earthquakes, storms, thunderstorms in March.

When there was an earthquake, I was very scared. It was something new for me as there hadn't been an earthquake for a long time. Man has made a lot of things worse, so, of course nature itself will protest. But as I said, there are also positives things. There are four seasons, each is special in its own way.

In my opinion, spring is the most beautiful season, everything blooms, nature wakes up. Somehow the smell of spring awakens positivity in me.

Summer is less beautiful because it is hot and intense, but it is beautiful because every day is sunny and positive. We are also on vacation then, and that's another plus for summer.

Autumn is like autumn, gloomy, boring, with a lot of rain and thunder, but it is also beautiful. You can see so many colours that not even a human being can make.

For me, winter is in the last place. I don't like it when it's cold and when we're shivering from the cold, but on the other hand, I love snow. I like the crunch of snow under my shoes, making Snow Men and making snowballs. Winter, as I said, is not that great, but it always brings back memories of when I was a child and went with my mom and dad to make an angel in the snow.

Man has virtues and flaws, but the same applies to nature, only nature has no mouth to say what bothers her, but uses natural phenomena to warn us.

MY FUTURE

STUDENT: VELJKO RANĐELOVIĆIV-3

When I think about my future, I always have a clear vision of myself as a fitness coach and motivator who helps others achieve their goals related to physical fitness and health. For me, fitness is not just a way to feel good in my body, but it is also a way of life that has a positive impact on all aspects of life.

My plan is to gain knowledge and experience in the field of fitness and healthy living, so that I can help others achieve their goals. I want to focus on training young people, because I believe that it is crucial to adopt healthy habits at an early age. I plan to provide a personalized approach to each client, because everybody is unique and requires a different approach. I want to help them gain confidence, a sense of satisfaction, and inner strength that comes from regular exercise and healthy eating. In addition to individual sessions, I plan to organize group workouts and sports activities for young people, to create a community of healthy individuals who support and inspire each other. My goal is to have a positive impact on young people, to motivate them to engage in sports and to embrace a healthy lifestyle as part of their daily routine. I am convinced that my dedication to this goal will yield good results, not only for my clients, but also for the community as a whole. I believe that when people feel the positive effects of a healthy lifestyle, they will embrace it as their routine and pass on their knowledge and experience to others, spreading a healthier lifestyle.

My future is full of challenges and hard work, but I believe that this mission is worth all the effort. I am ready to dedicate myself to my goal and work hard to achieve my vision. I see my future as inspiring and motivating, full of health, success, and happiness.

CACTI

STUDENT: SOFIJA RUCIĆ III-2

Cacti are interesting plants. Some cacti can live up to 200 years, and some of them can reach a height of several meters. They have the ability to retain water in their fleshy tissue. There are more than 2,000 types of cacti, and they differ in shape, size, and colour. Some of them have small spines, while others have large, pointed thorns. Cacti produce beautiful flowers of various colours that bloom once a year. Cacti are also popular indoor plants because of their ease of maintenance. Although cacti are adapted to extreme conditions, they are still sensitive to some factors, such as excessive moisture, poor drainage, and low temperatures. Interestingly, some cacti can produce fruits that are edible, such as prickly pear cactus fruits, which can even be used to make ice cream. It is also interesting that cacti respond to sounds, and some studies suggest that cacti grow and develop better when played music to or spoken to.

Three years ago, I started collecting cacti. In the beginning, I thought it might not have worked out for me, primarily because it was very difficult to find them. They are not available everywhere for purchase. I even brought some types from Italy.

It has taken a really long time to collect and propagate them. Now, I can say that I have over 70 pieces and almost 60 types of cacti. They don't require a lot of care, but they certainly love attention. They literally enjoy it when you talk to them, play music, and engage with them. They can be watered every two weeks, but they don't like low temperatures. While there are some cacti that can tolerate low temperatures, there are others that will be destroyed by even a slight drop. So, I keep them indoors from sometime after September and move them outside in May. They really enjoy the sun and having more space in larger pots.

My favourite part is when they bloom, which varies every year. They bloom the most in June, July, and August. It's interesting because some bloom only at night, some bloom for a day, and some flowers can even last up to a week. There are many colours and different flower shapes. I must admit that my favourite flower is the orbea variegata, better known as the star cactus. The flower has the shape of a star, it lasts a long time, produces multiple flowers, doesn't close even at night, and can have various patterns and colours.

Their prices are very high; smaller cacti can be found for up to 300 dinars, while larger ones can go for over 2000 dinars.

I think this is just the beginning, and I'm not going to stop collecting anytime soon. It's slowly but surely becoming an obsession.

STUDENT: MILOŠ MOMČILOVIĆ IV-3

Ecology is a branch of science that deals with the study of the environment. There are several branches of ecology: ecology of air purity, ecology of water, ecological pollution, soil pollution, radioactive pollution, ecological creditors and debtors.

Basically, there are many types of pollution that are dangerous for people, animals and plants as well as for our planet itself.

Pollution is any introduction of harmful substances (harmful gases) which, as a result, create the so-called "greenhouse" effect, also the evaporation of these harmful gases goes into the atmosphere and creates acid rain, which adversely affects the soil. Several million people and who knows how many millions of animals die every year from pollution.

Water pollution is one of the biggest problems today. Oceans and seas are full of non-biodegradable plastics. It takes about 700 years for one plastic bag to decompose. Many sea animals die for this very reason, because they swallowed some plastic. In the Pacific west of California there is a large "island" of plastic and waste with a size of 1.35 million km² where it is estimated that there are 1 to 2.4 million tons of plastic.

Humans have microplastics inside them, which are introduced by using plastic products and by inhaling harmful gases.

That's why I appeal to everyone to use plastic as little as possible and to use some alternative products. And let's save the planet together!!

ИСТОРИЈСКИ КУТАК

Уреднице:

МАЈА СТАНОЈЛОВИЋ
НАДЕЖДА ЂОРЂЕВИЋ

МАНАСТИР БУКОВО

Манастир Буково посвећен је Св.Николи и данас припада Епархији тимочкој. О настанку манастира постоји неколико предања. Према првом предању ктитор је краљ Милутин, који је подигао манастир крајем 13.века након што је победио видинског кнеза Шишмана. Друго предање каже да је манастир подигнут средином или у другој половини 14.века, по тој причи ктитор је Свети Никодим Тасмански који на простору Тимочке Крајине подиже три манастира, од којих је један и Буково. Према последњем предању, манастир је саграђен у 15.веку, а ктитор је неко од властеле Тимочке Крајине. Ово предање поткрепљује и текст ктиторске плоче, који каже да је манастир подигнут за време деспота српских, дакле, у питању је 15.век. Свакако, најреалнија претпоставка јесте да је манастир подигнут након турских освајања, када простор Тимочке Крајине насељавају избеглице које долазе из Херцеговине, са Дрине, са Косова, предвођене свештеницима и калуђерима.

Најстарији писани извори у којима се помиње манастир Буково јесу турски пописи који датирају из 1454. и 1586.године. Наредни помен манастира је из 1654.године. Калуђери манастира Буково, као и свештеници који су учили у манастиру помињу се у попису свештеника и калуђера Крајине из 1736.године. Манастир је споменут и у извештају аустријског официра Митесера из 1784.године , који обилази Тимочку Крајину и улази у Неготин. Након пропасти Првог српског устанка 1813.године, и погибије Хајдук Вељка Петровића, Турци су опустошили Крајину и запалили манастир Буково. Након добијања Трећег султановог хатишерифа 1833.године и прикључења Крајине Кнежевини Србији, створене су могућности да манастир буде обновљен 1837.године.

Манастир је поново страдао у Другом српско-турском рату 1877.године, те до 1885.године манастирски живот остаје непознат. Године 1885. старешина манастира постаје архимандрит Прокопије Бујишић, један од вођа Херцеговачког устанка и он обнавља манастир. На иницијативу Бујишића у манастиру је 1891.године основана Државна пољопривредна школа за виноградарство и воћарство, у којој су међу првим учитељима калуђери.

Што се тиче архитектуре и стилских карактеристика, убраја се у специјалну варијанту Моравске школе . Основа цркве је издужен облик триконхоса, и подигнута је као једнобродна грађевина засвођена полуобличастим сводом и без куполе чија се основа састоји од четири просторне јединице- припрате, наоса, солеје и олтарског простора. Бочни певнички трансепти и олтарска апсида са спољашње стране су петострани а изнутра полукружни. Манастирска црква посвећена је Светом Оцу Николају Чудотворцу.

Манастир Буково, фотографија - Наталија Првуловић

Архимандрит Прокопије Бујишић рођен је 18.октобра 1838.године у Пљевљима у Херцеговини. У манастиру Тројици код родних Пљеваља, рукоположен је 28.августа 1866.године од Херцеговачког Митрополита Г. Прокопија. Након што је у Саборној Цркви 1872.године 21.маја од босанског Митрополита Пајсија произведен у чин Игумана и Архимандрита, постављен је за старешину манастира Бање у Старој Србији . У том манастиру остаје до 15.августа 1875.године. По избијању Херцеговачког устанка народ га је прогласио за вођу, и исте 1875. у Србију преводи 24000 људи, од којих је 3000 ратовало под заставом кнеза Милана Обреновића у Првом и Другом српско-турском рату. За ратне заслуге награђен је сребрном медаљом за храброст , Таковским Крстом, Крстом Св. Саве и медаљом за ревносну службу. Након завршетка ратовања постављен је за старешину манастира Клисуре у Ужичком округу, затим је био старешина манастира Боговаће, а од 15.октобра 1885.године Прокопије Бујишић био је старешина манастира Буково. Доласком на чело управе манастира, Прокопије је обновио манастирску цркву, приступио обнови зграда, које су том приликом украшене и споља и унутра. На манастирској земљи засађени су воћњаци. До обнове и процвата манастира долази 1888.године, одмах након доласка Прокопија Бујишића.

ПЕТАР ЖИВКОВИЋ
(1. ЈАНУАР 1879 - 3. ФЕБРУАР 1947)

Оронула и неугледна кућа у Хајдук Вељковој улици у Неготину, родна је кућа је заборављеног генерала Петра Живковића. Верујем да мали број суграђана, у које се убраја и аутор овог текста, зна локацију и место родне куће човека који је у једном периоду био значајна фигура српске историје.Председник Владе, министар унутрашњих послова, краљев ађутант и оснивач прорежимске партије Југословенске националне странке, само су неке од важних функција које је обављао. Такође, био је члан организације „Црна рука" и организатор „Беле руке". Припадништво овим организацијама, затим учешће у Солунском процесу, као и афере везане за сексуалну оријентацију, допринеће да га иисторија квалификује као интригантну и контраверзну личност.

Петар Живковић рођен је у Неготину 1. јануара 1879. у патријархалној породици трговца, оца Раке и мајке Саре, пореклом из Тетова. Након завршене гимназије у Зајечару 1897. године одлази у Београд где је уписао Војну академију, као питомац 30. класе. Напредовање у каријери доводи до наставка школовања на Вишој школи Војне академије, а касније му следи и усавршавање у Француској. Ова беспрекорна биографија у наставку његовог живота бива прожета аферама и мрљама, почев од разилажења са Драгутином Димитријевићем Аписом, његовом улогом у „Солунском процесу" која је Аписа коштала живота, па до афера везаних за сексуалну оријентацију. Емигрирао је у Лондон 1941. године, а од 1943. је био део Југословенске избегличке владе.

Умро је у енглеској престоници 3. фебруара 1947. Суђено му је у одсуству, у процесу против Драже Михаиловића у коме је проглашен за ратног злочинца, а имовина му конфискована.

Анализирајући прву половину 20.века, видећемо да је једна од најзначајнијих историјских личности тога времена, управо он, генерал Петар Живковић. Савременик и значајна фигура последњих владара из династије Обреновић и Карађорђевић, несумњиво је личност, која је утицала на историјске процесе. Али због свега горе наведеног историја није била милостива према њему и пао је у заборав као неомиљена фигура наше историје.

На сајту Здравственог центра Неготин, у рубрици о историјату ове установе, наћи ћемо податке да је 30. јануара 1930. године Указом краља Александра дата помоћ од милион и по динара за подизање болнице, а 17. јула 1932. Бановинска болница „Хајдук Вељко" добила је нову наменску зграду.

Ако рачунамо на блиске односе са краљем Александром Карађорђевићем и његову тадашњу позицију првог човека Владе од 1929. до 1932. онда је несумњива његова улога и допринос функционисању здравства у овом делу Србије.

СЛИКЕ ЖИВОТА У ДОМУ

АУТОР: ГАБРИЈЕЛА УРОШЕВИЋ, ПСИХОЛОГ

Како је живети у дому?

Одувек сам се питала како је деци која живе у дому ученика. Гледајући страницу на интернету пожелела сам да постанем део тога. Желећи да постанем ветеринарски техничар, уписала сам средњу школу ван свог града и уверила се како је живети у дому. Тај живот је веома лепо, авантуристички и непредвидив. У соби са најбољом другарицом, делимо и све лепо и све тешко... стварамо успомене за цели живот. Заједно спавамо, ручавамо и идемо у школу. Са осталима се слажемо некад више, некад мање али, морам да споменем, када кренемо на Домијаду онда смо сви као један, боримо се и враћамо кући препуни утисака.

Анђела Ранђелов

Једна велика кућа у којој живи пуно деце. Од викенда до викенда, од празника до распуста, далеко од родитеља, ово је њихов други дом.
Најчешће се тешко долази, уз бојазан и неизвесност, тешко се и полази уз загрљаје, коју сузу и дуго поздрављање од другара, наставника и васпитача. А између, између се одрасте.
Да би функционисао живот мора да буде организован. Ученици имају школске обавезе, дежурства, разне састанке, секције и припреме за домијаду. А шта раде када су сами и "своји"?

"Дружење", фотографија Јован Рајковић

ПИШЕМ...

Неко, ко ми много значи

Када сам дошла у интернат била сам много несигурна, нисам знала шта да очекујем, бојала сам се како ћу се снаћи, али једна особа променила је све. То је неко ко ми много значи.

Упознали смо се првог дана када сам се доселила, а нисам ни помислила колико ће ми бити важна. Од познаника постали смо прави пријатељи. Одмах смо приметили да смо веома слични. Волимо исте ствари, слично гледамо на свет. Обоје волимо да цртамо. Понекад, у слободно време тако само седимо и цртамо заједно. Нама нису потребне речи, и када ћутимо одлично се разумемо. Моје тајне су сигурне са њом. Знам да је ту за мене, да ме разуме, да ће ми помоћи, не сам сад, него да сам пронашла пријатеља за читав живот.

Пожелела бих да сваком ко је усамљен, живот подари једну овакву особу

Тијана Путниковић

Домијада

РЕГИОНАЛНА ДОМИЈАДА - ПРОКУПЉЕ 2023

Пар месеци уназад крећу припреме, које трају и трају... Али ипак мислите да их никад доста, до последњег сата се трудимо да све буде перфектно одређено.

Већ у раним јутарњим часовима сви спремно исчекујемо полазак. Тада нико није уморан и ако нема пет сати ујутру. Сви су весели, свуда смех, прича и музика.

Најлепши део проводимо у аутобусу сви заједно. Ту се некако стварају најлепше успомене, које ћемо дуго да памтимо.

Када стигнемо сваки пут креће она позитивна трема. Наш циљ није само учешће већ и склапање нових познанстава, учење нечег новог и добра забава. Та нова пријатељства нам остају и за следећу домијаду. Дешава се да видимо и другаре из основне школе који су у неким другим домовима.

Иако знамо шта нас очекује и иако смо много вежбали, трема је жестока. Али, иако је то нешто везано за бину, терен, изложбу све се изгуби оног трена када дође ред на нас. Као да време стане, а ми се надамо само најбољем.

Слободно време прошетамо градом, одемо у кафић већином сви заједно и крећемо да размењујемо утиске. И чекамо време проглашења резултата.

Онда крену оне мисли да или не, да ли има шансе или ипак не и у круг.. И када ипак чујемо да су прочитали наш интернат креће вриска, небитно колико места узели сви се радујемо. Ми смо свакако победили за нас. Тај дан траје дуго, али нажалост има краја. И када дође крај дана, мислим да се онда још више сви зближимо. Неки су тек на почетку, неки на средини, а неки ипак на крају. Зато и ценимо сваки проведен тренутак једни са другима. Све те ситнице су ипак крупне ствари, и свака домијада је нов изазов за нас. И за сваку наредну знамо да ће нам бити боља од претходне.

И сама чињеница да је мени следеће године последња домијада за средњу школу мало је тужна. Али ту су успомене на неке лепше дане, које ћу заувек да памтим и препричавам. Ти дани су успомене на неке драге људе. Тако да са исчекивањем чекамо следећу домијаду где ће већ доћи нека нова генерација, и већ осећам ону трему, позитивну јер знам да ћемо бити још бољи.

Софија Руцић

"Досада" - Лара Костић

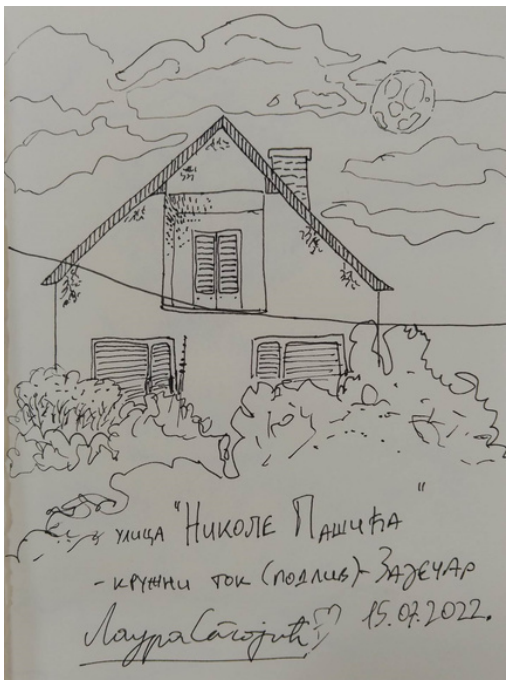

"Улица" - Лаура Стојић

"Маја Лекић" - Маја Лекић

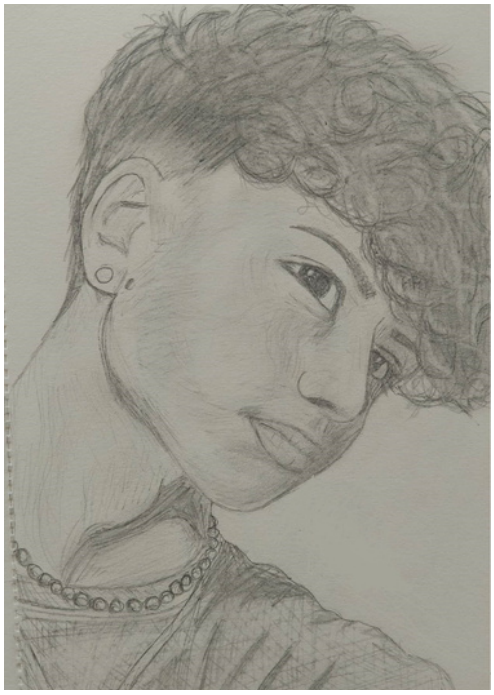

"Неко...." - Лара Костић

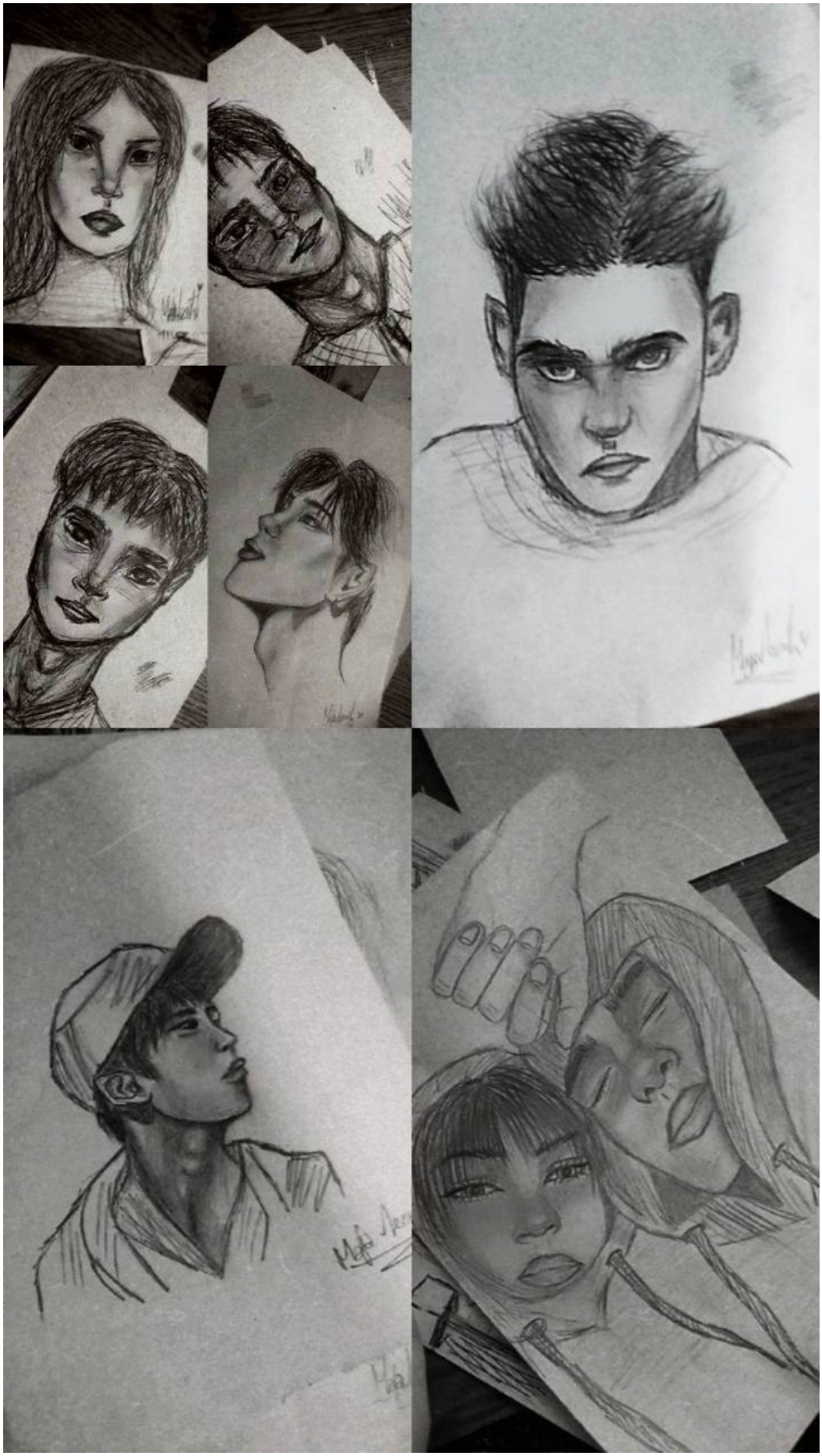

"Колаж" - Маја Лекић

ФОТОГРАФИШЕМ...

Срђана Станковић

Наталија Првуловић

Срђана Станковић

ПОБЕДНИЦА РЕПУБЛИЧКЕ ДОМИЈАДЕ

АНЂЕЛИЈА ЧЕРКАСОВ

Ученица Уметничке школе Анђелија Черкасов, након успеха на Регионалној победник је и 25. Републичке домијаде одржане у Београду од 12. до 14. маја 2023.г.

Као признање за своју изванредну интерпретацију, поред првог места Анђелија је добила посебну похвалнцу стручног жирија који су чинили Марина Арсенијевић, дипломирани музички педагог, члан Сарајевске Филхармоније и Невена Божовић, поп певачица.

Ова девојка се од малих ногу бави музиком, а за свој успех поред неоспорног талента и рада, стручне помоћи и подршке, важном сматра и љубав према етно музици. “То је мој терен, традиционална изворна, народна музика део је мене,дешава да на сцени и заплачем, а и публика самном“ каже Анђелија.

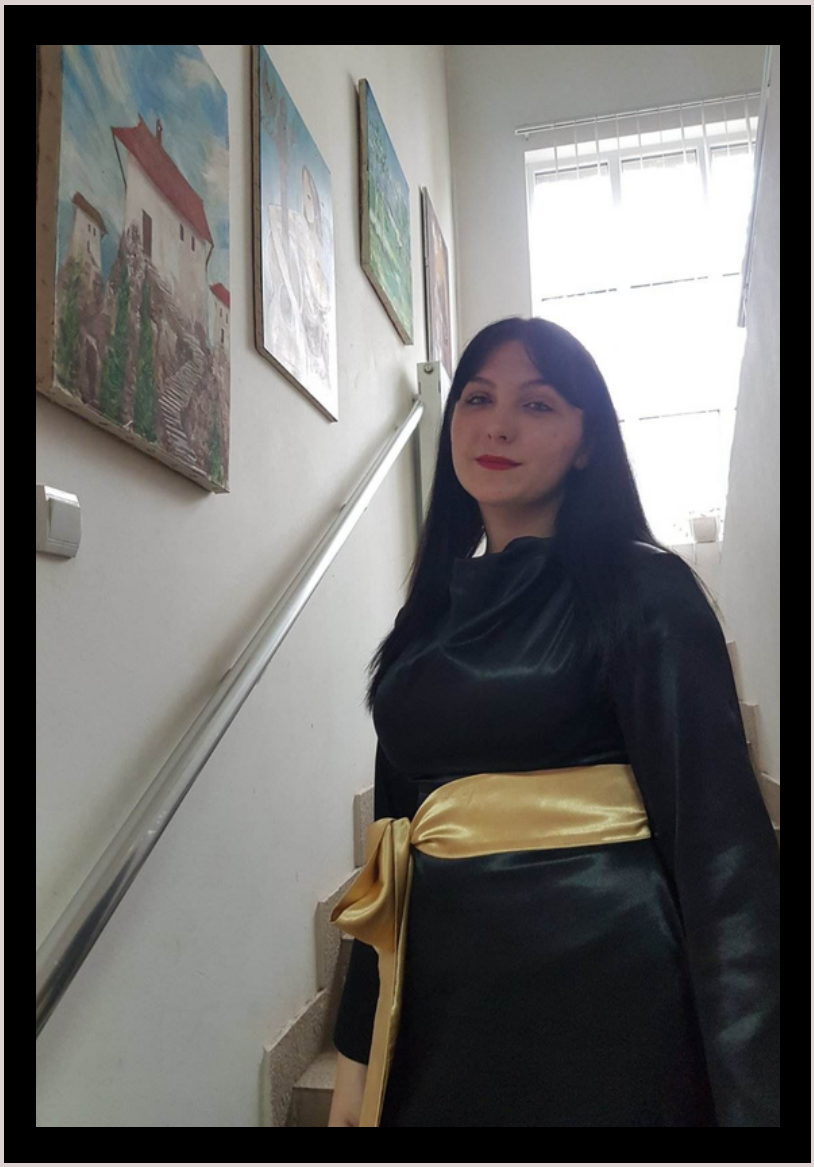

РЕТРОСПЕКТИВА

ПРОЈЕКАТ: "SUPERSCHOOLS"

Након првог круга селекције између 136 пријављених школа одабрани смо, заједно са партнерском школом из Албаније, за реализацију пројекта размене ђака "Супершколе". Тако је почетком фебруара потписан споразум Пољопривредне школе са домом ученика „Рајко Боснић" са организацијом RYCO (Regional Youth Cooperation Office). Организација RYKO и њена регионална канцеларија за сарадњу младих пропагирају идеје сарадње и помирења међу земљама Западног Балкана, које ће се одвијати и кроз програм размене ђака. У договору око реализације „Супершколе" присуствовали су Бранко Ружић, министар просвете Р.Србије, Анкеа Конард, амбасадор Савезне Републике Немачке , Пламена Халачева, заменица шефа делегације ЕУ у Србији, као и представници школа, учесница пројекта. Нашој школи партнер у овом пројекту интеркултурног учења и упознавања биће Средња стручна школа „Чарлс Телфорс Ериксон" из Голема у Албанији. Пројектом је предвиђена најпре петодневна посета 12 албанских ученика и њихова 2 професора нашој школи, у оквиру кога ће имати прилике да упознају културне и природне знаменитости Неготина и околине, али и да се упознају са животом својих вршњака. Реализација узвратне посете планирана је за септембар 2023.г.

Седница Ученичких парламената,

пријем код председника општине

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА
"ШТА ДЕТЕТУ ТРЕБА ДА РАСТЕ ДО НЕБА!?"

"Дан када деца управљају школом"

спортски турнири у стоном тенису и баскету **3x3**

МАСКЕНБАЛ

Мирјана Луковић,
награда "Чика Андра"

посета Музеја "Хајдук Вељка"

историјска секција

новогодишња забава

УГЛЕДНИ ЧАСОВИ

централна и паралелна пројекција

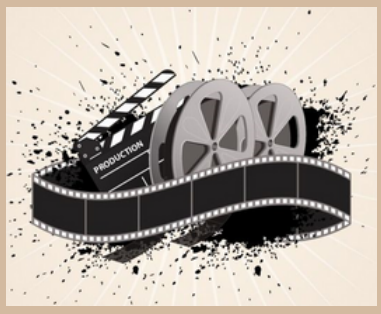

о трговини људима...

апликација лека

школска слава - Свети Сава

хуманитарне акције...

турнир у шаху

ДОМИЈАДА 2023.Г.

ДОМИЈАДА 2023.Г.

АПРИЛ **2023.**Г.

ИЗЛОЖБА УЧЕНИЧКИХ РАДОВА.

ШКОЛСКИ ЛИСТ
ОСВИТ

Пољопривредна школа са домом ученика „Рајко Боснић” Буково-Неготин

Редакција:

Надежда Ђорђевић, професор
Данијела Антић, професор
Марија Живковић, професор
Снежана Ракић, професор

Стручни сарадници:

Ирена Пауновић, психолог
Габријела Урошевић, психолог
Маја Станојловић, професор

Прелом и графички дизајн:
Ирена Пауновић, психолог
Габријела Урошевић, психолог

Неготин 2023.

ПОЉОПРИВРЕДНА ШКОЛА СА ДОМОМ УЧЕНИКА "РАЈКО БОСНИЋ" БУКОВО

УПИС

2023/2024.г.

ПОЉОПРИВРЕДНИ ТЕХНИЧАР

ВЕТЕРИНАРСКИ ТЕХНИЧАР

ВИНОГРАДАР - ВИНАР (ДУАЛНО)

ИЗРАЂИВАЧ ХЕМИЈСКИХ ПРОИЗВОДА (ДУАЛНО)